

paglilinis, ang kapayapaan ng budhi, ang espirituwal na pagpapagaling at pagpapanibago, at ang patnubay na natatamo lamang sa pamamagitan ng pagkatuto at pamumuhay ayon sa mga alituntunin ng ebanghelyo ng Tagapagligtas.

Ang Pagbabayad-sala ni Jesucristo ay may kapangyarihang maglinis at magpadalisay, magpahilom ng mga espirituwal na sugat at mag-alis ng mga kasalanan, at magprotekta upang maging tapat kami sa panahon ng ligalig at kapanatagan.

Mayroong Lubos na Katotohanan

Sa inyo na mga miyembro ng pamilya at mga kaibigan na hindi miyembro ng Ang Simbahan ni Jesucristo ng mga Banal sa mga Huling Araw, sinikap ko nang ipaliwanag ang mga pangunahing dahilan kung bakit mga missionary kami.

Mayroong lubos na katotohanan sa mundo na lalo pang humahamak at nagpapawalang-saysay sa iba pa. Sa hinaharap, “[luluhod] ang lahat ng tuhod” at “[ipahahayag] ng lahat ng mga dila na si Jesucristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati ng Dios Ama” (Mga Taga Filipos 2:10–11). Si Jesus ang Cristo ang tunay na Bugtong na Anak ng Amang Walang Hanggan. Bilang mga miyembro ng Kanyang Simbahan, pinatotohanan namin na Siya ay Buhay at ang Kanyang Simbahan ay naipanumbalik na sa kabuuan nito sa mga huling araw na ito.

Ang mga paanyaya namin sa inyo na alamin at subukan ang aming mensahe ay nagmumula sa mabubuting bunga ng ebanghelyo ni Jesucristo sa aming buhay. Kung minsan maaaring nahihiya kami o hindi kami tumitigil sa pagtatangka. Hangad lamang naming ibahagi sa inyo ang mga katotohanang napakahalaga sa amin.

Bilang isa sa mga Apostol ng Panginoon, at sa buong lakas ng aking kaluluwa, pinatotohanan ko ang Kanyang kabanalan at na Siya ay buhay. At inaanyayahan kong “magsiparito kayo, at inyong makikita” (Juan 1:39) sa sagradong pangalan ng Panginoong Jesucristo, amen. ■

Ni Pangulong Thomas S. Monson

Hanggang sa Muli Nating Pagkikita

Nawa’y pagnilayan natin ang mga katotohanang narinig natin, at matulungan tayo nito na maging mas magiging na disipulo.

Mga kapatid, naranasan natin ang dalawang maluwalhatang araw na puno ng mga inspiradong mensahe. Naantig ang ating mga puso at napalakas ang ating pananampalataya nang makibahagi tayo sa diwang nadama sa mga sesyon ng kumperensyang ito. Sa ating pagtatapos, nagpapasalamat tayo sa ating Ama sa Langit sa maraming pagpapala Niya sa atin.

Napasigla tayo at nabigyang-
inspirasyon ng magandang musikang

narinig sa mga sesyon. Ang mga panalanging naibigay ay mas naglapit sa atin sa langit.

Nais kong ipahayag ang taospusong pasasalamat ng buong Simbahan sa ating mga Kapatid na na-release sa kumperensyang ito. Hahanap-hanapin natin sila. Ang kanilang kontribusyon sa gawain ng Panginoon ay napakalaki at madarama ng susunod na mga henerasyon.

Nawa’y makauwi tayo sa ating mga tahanan na may pasiya sa ating puso

na maging mas mabuti pa kaysa dati. Nawa'y maging mas mabait at maalalahanin tayo nang kaunti. Nawa'y naisin nating tumulong, hindi lamang sa ating kapwa miyembro kundi maging sa mga hindi miyembro. Kapag kahalubilo natin sila, nawa'y igalang natin sila.

May mga taong nahihirapan sa mga hamon araw-araw. Ipadama natin ang ating malasakit sa kanila, at tulungan sila. Kapag pinangalagaan natin ang isa't isa, pagpapalain tayo.

Nawa'y maalala natin ang mata-tanda at ang mga taong may karam-daman. Sa pagbisita natin sa kanila, malalaman nila na sila ay minamahal at pinahalalagan. Nawa'y sundin natin ang utos na "tulungan ang mahihina, itaas ang mga kamay na nakababa, at palakasin ang tuhod na mahihina."¹

Nawa'y maging tapat tayo at marangal, na sinisikap na gawin ang tama sa lahat ng panahon at sa lahat ng sitwasyon. Nawa'y maging matatapat na tagasunod tayo ni Cristo, mga halimbawa ng kabutihan, nang tayo ay maging "mga ilaw sa sanglibutan."²

Mga kapatid, salamat sa inyong mga dalangin para sa akin. Pinalalakas at pinasisigla ako nito habang pinagsisikap ko nang buong puso at lakas na gawin ang kalooban ng Diyos at paglingkuran Siya at kayo.

S paglisan natin sa kumperensyang ito, dalangin kong pagpapalain ng langit ang bawat isa sa inyo. Nawa'y ligtas kayong makauwi sa inyong tahanan at datnan itong maayos. Nawa'y pagnilayan natin ang mga katotohanang narinig natin, at matulungan tayo nitong maging mas magigiting na disipulo kaysa bago nagsimula ang kumperensyang ito.

Hanggang sa muli nating pagkikita pagkaraan ng anim na buwan, hinihiling ko ang mga pagpapala ng Panginoon para sa inyo at, sa katunayan, para sa ating lahat, at ginagawa ko ito sa Kanyang banal na pangalan—maging si Jesucristo, na ating Panginoon at Tagapagligtas—amen. ■

MGA TALA

1. Doktrina at mga Tipan 81:5.
2. Mga Taga Filipino 2:15.

Ni Linda K. Burton

Relief Society General President

Inihanda sa Isang Kakaibang Paraan

Nawa'y maghanda tayo na maging marapat na tumanggap ng nakapagligtas na mga ordenansa at buong puso nating sundin ang kaugnay na mga tipan.

Pag-uwi ng aming bunsong anak na babae mula sa unang araw niya sa eskuwela, itinanong ko, "Kumusta ang eskuwela?" Sagot niya, "Mabuti naman po." Gayunman, kinaumagahan nang gisingin ko siya para pumasok sa eskuwela, humalukip siya at mariing sinabi, "Pumasok na po ako!" Mukhang hindi ko siya *naihanda* o napaliwanagan na ang pagpasok sa eskuwela ay hindi lang minsanan kundi inaasahan siyang pumasok limang araw sa isang linggo sa loob ng napakaraming taon.

Habang pinag-iisipan natin ang alituntunin ng pagiging handa, ilarawan natin sa ating isipan ang sumusunod na tagpo. Kunwari'y nakaupo ka sa silid-selestiyal ng templo at napan-sin mo ang ilang magkasintahang ikakasal na mapitagang inaalalayan papasok at palabas habang naghihintay sila na makasal sa buhay na ito at sa buong kawalang-hanggan. Isang babaeng ikakasal ang pumasok sa silid-selestiyal, na kahawak-kamay ang kanyang kasintahan. Suot niya ang isang simple ngunit magandang damit

na pangtemplo at panatag, payapa, at magiliw ang ngiti sa kanyang mukha. Malinis at maayos siya ngunit hindi nakakaagaw-pansin. Naupo siya, lumingon-lingon, at saka biglang hindi niya napigilan ang damdamin. Mukhang napaiyak siya dahil sa paghanga at pagpipitagan kapwa sa lugar na kinaroroonan niya at sa sagradong ordenansang naghihintay sa kanila ng kanyang pinakamamahal sa buhay. Ang kanyang mga kilos ay tila nagsasabing, "Lubos ang pasasalamat ko na nasa bahay ako ng Panginoon ngayon, handang simulan ang isang walang hanggang paglalakbay kasama ang aking asawa sa walang hanggan." Mukhang *handa* siya hindi lamang para sa isang kaganapan.

Ang mahal naming tinedyer na apong babae ay nag-iwan sa akin ng sulat sa unan ko kamakailan at sinabi sa isang bahagi: "Ang isang bagay na nakagulat po sa akin pagpasok ko sa templo ay ang payapa at magiliw na espiritung naroon. . . . Makakapunta ang mga tao sa templo para tumanggap ng inspirasyon."¹ Tama siya.